

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. III. De doctrina veritatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

Si vis vtiliter aliquid scire, & discere:
ama nesciri, & pro nihilo reputari.

4 Hæc est altissima & vtilissima le-
ctio, sui ipsius vera cognitio, & despe-
ctio. De seipso nihil tenere, & de
aliis sæper benè & altè sentire, magna
sapientia est & perfectio. Si videres
alium apertè peccare, vel aliqua gra-
uia perpetrare, non deberes te tamen
meliorè æstimare: quia nescis, quàm
diu possis in bono stare. Omnes fra- *Gen. 8.*
giles sumus, sed tu neminem fragilio-
rem te ipso tenebis.

C A P. III.

De doctrina veritatis.

FELIX, quæ veritas per se docet, *Psal. 93.*
non per figuras & voces trãseun-
tes, sed sicuti se habet. Nostra opinio,
& noster sèsus, sæpè nos fallit, & mo-
dicum videt. Quid prodest magna ca-
uillatio, de occultis & obscuris rebus, *Eccli. 3.*
de quibus nec arguemur in iudicio,
quia ignorauimus? Grandis insipien-
tia, quòd neglectis vtilibus & necessa-
riis, vltrò intendimus curiosis & dam-
nosis: oculos habentes, non videmus. *Psal. 113.*

2 Et quid curæ nobis, de generibus & speciebus? Cui æternum Verbum loquitur, à multis opinionibus expeditur. Ex vno verbo omnia, & vnum loquuntur omnia: & hoc est principium, quod & loquitur nobis. Nemo sine illo intelligit, aut rectè iudicat. Cui omnia vnū sunt, & omnia ad vnum trahit, & omnia in vno videt; potest stabilis corde esse, & in Deo pacificus permanere. O veritas Deus, fac me vnum tecum, in charitate perpetua. Tædet me sæpè, multa legere & audire: in te est totum, quod volo & desidero. Taceant omnes doctores: sileant vniuersæ creaturæ, in conspectu tuo; tu mihi loquere solus.

Matth.
11. &
Luce
10.

3 Quantò aliquis magis sibi vnitus, & interiùs simplicatus fuerit, tantò plura & altiora, sine labore intelligit; quia desuper lumen intelligentiæ accipit. Purus, simplex, & stabilis spiritus, in multis operibus non dissipatur: quia omnia ad Dei honorem operatur, & in se otiosus, ab omni propria exquisitione esse nititur. Quis te magis impedit & molestat quam
tua

tua immortificata affectio cordis ?
 Bonus & deuotus homo opera sua
 priùs intus disponit, quæ foris age-
 re debet. Nec illa trahunt eum, ad
 desideria vitiosæ inclinationis, sed ip-
 se inflectit ea, ad arbitrium rectæ ra-
 tionis. Quis habet fortius certamen,
 quàm qui nititur vincere seipsum. Et
 hoc deberet esse negotium nostrum;
 vincere videlicet seipsum, & quoti-
 die seipso fortiorem fieri, atque in
 melius aliquid proficere.

4 Omnis perfectio in hac vita,
 quamdam imperfectionem sibi habet
 annexam; & omnis speculatio nostra,
 quadam caligine non caret. Humilis
 sui cognitio, certior via est ad Deum,
 quàm profunda scientiæ inquisitio.
 Non est culpanda scientia, aut quæli-
 bet simplex rei notitia, quæ bona est
 in se considerata, & à Deo ordinata:
 sed præferenda est semper bona con-
 scientia, & virtuosa vita. Quia verò,
 plures magis student scire, quàm be-
 nè viuere: ideò sæpè errant, & plenè
 nullum vel modicū fructum ferunt.

5 O si tantam adhiberent diligen-
 tiam, ad extirpanda vitia, & virtutes

inferendas, sicuti ad mouendas quæ-
 stiones: non fieret tanta mala & scan-
 dala in populo, nec tanta dissolutio
 in cœnobiis. Certè adueniente die
 iudicij, non quæretur à nobis, quid
 legimus, sed quid fecimus: nec quàm
 benè diximus, sed quàm religiosè
 viximus. Dic mihi, vbi sunt modò
 omnes illi domini & magistri, quos
 benè nouisti, dum adhuc viuerent, &
 studiis florere? Iam eorum præbē-
 das, alij possident; & nescio, vtrùm de
 eis recogitant. In vita sua aliquid esse
 videbantur, & modò de illis taceretur.

Eccle. 2. 6 O quàm citò transit gloria mun-
 di? Vtinam vita eorum, scientiæ ip-
 sorum concordasset: tunc benè stu-
 duissent, & legissent. Quàm multi

Tit. 1. pereunt, per vanam scientiam in sæ-
 culo, qui parum curant de Dei serui-

Rom 1. tio! Et quia magis eligunt magni esse
 quàm humiles, ideò euanescent in
 cogitationibus suis. Verè magnus est,
 qui magnam habet charitatem. Verè

Mat. 18
& 23. magnus est, qui in se paruus est, &
Phil. 3. pro nihilo omne culmen honoris du-
 cit. Verè prudens est, qui omnia ter-
 rena arbitratur vt stercora, vt Chri-

stum

stum lucrifaciat. Et verè benè doctus est, qui Dei voluntatem facit, & suam voluntatem relinquit.

CAP. IIII.

De providentia in agendis.

NON est credendum omni verbo, nec instinctui; sed cautè & longanimiter, res est secùdùm Deum ponderanda. Proh dolor, sæpè malum faciliùs quàm bonum, de alio creditur & dicitur, ita infirmi sumus. Sed perfecti viri, non facilè credunt omni enarranti: quia sciunt infirmitatem humanam, ad malum proclivam, & in verbis satis labilem.

2 Magna sapientia, nō esse præcipi-
tem in agendis, nec pertinaciter in propriis stare sensibus. Ad hanc etiã pertinet, non quibuslibet hominum verbis credere: nec audita vel credita, mox ad aliorũ aures effundere. Cum sapiente & cōscientioso viro, cōsili-
habe: & quære potiùs à meliore instrui, quàm tuas adinventiones sequi. Bona vita, facit hominem sapientem
secùdùm Deum, & expertum in mul-

A 5 tis.

1. Ioan.

4.

Gen. 8.

Iac. 3.

Pro. 19.

Pro. 17.

Prover.

12.

Pro. 15.

Eccl. I.